

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор
на шість років 10 кор
на чверть року 5 кор
на місяць 1.70 кор

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на шість років . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не вирвеш молодости — зри не вирвеш, бо руске ми серце і віра руска.» — В Русланових іспівках М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділей і руских св'ятів о 5½ год. пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. і. п. Домбровського (Хорунжий). Експедиція місцева в Аренній Соколовського в пасажи Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереження. — Рекламіцї неопечатані вілїні від порта. — Оголошеня звичайно приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсланим» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Велика коронна рада в Ішлю.

(X) Угорське пересиленє дійшло вже до найбільшої крайности. Тепер вже не тільки стало сумнівним, чи угорська держава зможе вдоволити найконечнішим потребам правильної управи, але пересиленє захопило також основні підвалини дуалістичного устрою монархії, так що нині загрожена правильна управа спільної армії і спільних справ а також загранична репрезентація монархії, наколи хоч на короткий час не зарадить ся всему тому, хочби тимчасово. Задля того в понеділок прибули до Ішлю всі спільні міністри, гр. Голуховский, бар. Буріян і Пітрайх, а також обидва міністри-президенти бар. Гавч і бар. Феєрварі і міністер скарбу Козель. Ві второк відбула ся під проводом цісаря велика коронна рада. Нема найменшого сумніву, що скликанє сеї ради спричинило події в Угорщині. Так звана пасивна резистенція заведена старим виділом угорської коаліції в цілі неплаченя податків дійшла вже до такого степеня, що рух державної машини в Угорщині поважно загрожений. Се споводувало Феєрварого виїхати з Карльсбаду, а міністерська рада, котра відтак відбула ся в Пешті, обдумала неперечно способи відповідні, котрі міністер-президент предложив монарсі, перед єго виїздом на маневри. Але так само австрійське правительство мусить обдумати предлоги, котрі буде приневолене в осінній сесії державної ради внести що до спільних справ монархії. Спільна рада міністрів в Ішлю мусіла застановити ся над сею можливістю, що сего року делегації не зберуть ся і не ухвалять бюджету на 1906 р. Таким способом і що до спільних справ монархії настане т. зв. ex lex. Але

їй пересправ що до віднови торгових договорів не можна вже оуде дальше проволікати, а теперішнє угорське правительство вагає ся входити з австрійськими хочби у вступні пересправи, щоби не дати коаліції ніяких поводів до докорів о нарушуванє конституції.

Тимчасом вже й сего року обопільні правительства дають лише задатки на квоту для спільних видатків монархії, в надії, що справа квоти буде в найблизній будучині конституційно рішена. Торгові договори з Німеччиною і Італією уложено також лише провізорично, бо не знати, коли можна буде дїждати ся їх парламентарного затвердження, а також торгові взаємини з Швайцарією і Болгарією можуть бути лише тимчасово уложені. Так само і та ухвала спільної ради міністерської в Ішлю, котра має заступити ухвали делегацій що до спільних потреб монархії, може бути лише тимчасова, і таким способом ціла монархія що до свого дуалістичного устрою оперта лише на тимчасових підвалинах.

Спільна міністерська рада в Ішлю мусіла отже неперечно предложити монарсі способи, чи не дало би ся у військових питаннях, котрі доси спинають введене парламентарного правительства, дійти до якогось компромісу з коаліцією. В дійности з т. зв. спільности австро-угорської армії так не багато остояло ся, що австрійська рада державна нераз задавала собі питанє, чи супроти щораз дальших уступок в користь національної мадярської армії, може Австрія дальше двигати дотеперішній тягар на спільну армію. А треба ще і з тим числити ся, що навіть і ті уступки, яких нині домагає ся угорська коаліція в користь своєї армії, она не уважає наконечним словом а змагає до утвореня самостійного угор-

ського війська, як се рішучо заявив гр. Апо-ні на останнім вічу в Шпроки (Еденбург).

Спільна міністерська рада в Ішлю не могла отже нічого иншого обдумати, лише якусь провізорію, але тут треба остаточно також глядіти на конець справи, а наконечне єї рішенє стає некучим. Можна сподівати ся, що в посольській палаті більшість згодить ся на таку полагоду, щоби австрійському правительству дано повновласть на видатки на спільні потреби монархії. Одначе се буде лише односторонна і хвилева полагода справи а монархія не може єствувати з дня на день і бути все в неперечно-сти. Тимто може найскорше довела-б до порозуміня і рішеня наконечного справи порушувана нераз уже гадка, а недавно знов відновлена гр. Іваном Зічим, провідником католицкого сторонництва, щоби вибрані з обопільних парламентів, австрійського і угорського, комісії, взяли на себе розвязку сего питаня.

Приява обидвох міністрів-президентів не спільній міністерській радї в Ішлю, вказує на те, що розходить ся о нову пробу, дійти до порозуміня з угорською коаліцією в справі єї домаганя що до мадярської коменди в угорській армії. На случай однак, що ся нова проба знов не доведе до нічого, мусіла спільна рада міністерська обдумати способи, як повести дальше справи, тим більше, що монарх виїздить на маневри до Чех і до Тиролю і поверне аж перед сесією угорського сойму, котра має почати ся 15. вересня. О вислідах сеї ради звіщають, що цісар згодив ся на всі предлоги Феєрварого, а наколи сесія сойму угорського скінчить ся на нічїм, має він повновласть сойм розвязати, а вибори до нового сойму відбули ся на основі загального права виборчого (очевидно октро-

Іван Коссак.

В РИМАНОВІ.

Рускій риманівській кольонї присвячую.

Они зовсім не знали ся... бо і як знати ся? Судия приїхав з такого великого міста, що либонь знайдеш єго хіба на мапі генерального штабу, оден пан-отець з Поділя, гень гень з глухого кучотка, другий з над Сяну, два професори з двох противних кінців Галичини — а однак знайшли они себе, здружили ся і жили місяць цілий так щиро сердечно, як одна рідня. Ба і пані не знали себе. Оля не знала Марійки, Нуся жадної з них, пані Стефа також нікого — а однак знайшлись они, здружили ся і жили місяць цілий так щиро-сердечно як одна рідня.

І то скоро, в двох днях, знайшли они себе.

I.

Вечеріло. Они продирали ся через гушавину ліса. Хоть дорога невидна, хоть поблудили і годину даремне силують ся трафити на правдиву стежку, весело їм — кричать, співають, барітон судия домінує.

«Судия днесь в гуморі!» шепнула одна до

другої — а він вже за їх плечима — зиркає своїми добрими ясними очима то на одну, то на другу.

Професор з Нуєю відбивсь від гурту.

Він парочно так маневрував. Они вже відтижяві з собою за богато щось говорять.

Судия між двома панями. Білдо лілієве світло, предтеча ноци, окружала стрункі поста-ти пань.

Судия весело бавив їх, они обі слухали цікаво, крадькома дивлячись в єго голубі очі.

Пристали. Голосе «гоп», «гон», накликуваня — повільно громада більшала.

Надтягнув і пан-отець з Поділя, і дволітна пара, що єще з собою не освоїлась і боїть ся, щоб одно від другого на крок хорони Боже не відступило і пані Стефа з діточками і пані Оля з Інкою і нинішним невідступним товаришом молодим академиком.

На професора і Нуєю довго треба було «гонкати», надійшли вкінци, розяснені лица казали чогось догадувати ся, булиб певне обоє впали жертвою остреньких язичків, колиб увагу всіх не звернув на себе шестилітній сельський хлопчина, що випровадив професора і Нуєю з гушавини, а тепер приобіцяв ціле товариство випровадити з ліса.

Мале хлопця, ледви від землі відросло, цікаво гляділо на панів «з купелів», своїми мудрими очима.

Товариство рушило в дорогу.

І знов сей тихий кут, серед сосон, чорних як зелень їх галузя, оживив ся.

Лунала пісня, сьміхи, крики і дотепи.

А хлопця мале йшло невтомимо вперед, біля него судия, котрому гумор втік сьвітами. Він вже не бачить пань, не дивить ся на них своїми добрими — ясними очима.

Виходили з ліса.

Перед ними заклад купелевий, віллі — в віддали мріють ліси — густі. Соснові ліси.

Хлопця хоче відходити.

Пан судия збирає для него нагороду — зібрав дві корони, дає хлопчині.

А оно мале бере гроші у руку і віри не йме, що се єму той маєток.

«А що собі купиши за отсі гроші?» питає якось поважно-сумно пан судия.

«А книжочку, прошу пана».

«Вмієш читати?»

«Ні — як тепер піду до школи, бо у нас тепер буде школа, тато куплять книжочку — а я навчу ся читати!»

«Учись — учись», каже судия і гладить хлопчину по головиці.

Вже відходять — а оно мале несміло підходить до судия, цілує єго в руку і дрожащим голосом питає:

«А ви паня Руснаки — що вмієте так добре по нашому?»

йованого), а се булоб пораженом мадарского живла. Запевняють також, що міродайні круги в нічм не змінили свого погляду на війскову справу в Угорщині, значить, нема мови про мадарську команду в армії.

Мірові переговори.

І знов не прийшло на вчерашніх засіданнях мірової конференції до ніяких рішаючих вислідів.

Урядово доносять, що на вчерашнім ранішнім засіданню повстали ріжніці поглядів в справі тексту протоколів і порішено протоколи відчитати дословно та спірні квестії порішити на конференції. Сеї праці не покінчено на передполудневім засіданню, яке тревало від години 2. до 3:30. Протоколи підписано і відложено конференцію до 26. с. м.

Про взаїмні уступки конферуючих сторін кружать найріжнородніші версії. Однак як видно з загального настрою, на Японців натискають, щоби ограничили свої жаданя як найбільше, а входить ту в гру також і той згляд, що Японія сама розпочала війну і вела її офензивно. І так Morning Post доносить з Портсмуту під д. 22. с. м., що небавом стане підписаний мірової трактат, опираючий ся на слідуючих поставах: Росія заплатить Японії якусь грошеву суму за удержане російських полонників та за пікловане недужих і ранних Росиян. Однак ся квота не має бути велика. Росія відступить північну (!) половину Сахаліну Японії, а задержить полудневу половину острова. Натомість Японія зрече ся видачі інтернованих воєнних кораблів і ограничення російської власти на морю на Далекім Сході.— Лекших услівій хіба вже не можна придумати! Надто, як доносить New York Herald, Японія має вчинити пропозицію, щоби східно-хінська залізниця перейшла під контролю великого міжнародного товариства, в яким будуть мати представителів: Японія, Хіна, Німеччина, Англія, Франція, Союзні Держави, а також Росія, о скільки заключить мир.

На всякий спосіб мертва точка переговорів переступлена щасливо і зникла наразі обавя, щоби переговори були зірвані. Як зачувати — телеграфує бюро Райтера — пропозиція Рузвельта узгляднила з одної сторони япанське жадане о відшкодоване, а з другої сторони дає Росії можливість такого виходу, що не відступить ані пяди своєї території, ані не заплатить одного рубля відшкодованя. Пропозиція Рузвельта в короткості представляє ся ось як: Росія має відкупити остров Сахалін від Японії, а ціну в разі неможности згоди обох держав має

порішити міровий суд. Ся ціна купна і квота, яку Японія одержить за відступлене Хінам східної залізницї та за удержане російських полонників в Японії, має рівнати ся цілковито воєнним коштам Японії. Ся пропозиція подає отже можливість, щоби Японці відступили що до пятої точки своїх мірових услівій, а Росияни сповнили що до IX. точки. — Дальше еще в окремії телеграмі доносить бюро Райтера з Портсмуту, що бар. Камура на засіданню в середу мав згодити ся на компромісові услівя Рузвельта.

Ситуація на Угорщині.

В половині вересня, як звісно, наступить зворотна точка в теперішній ситуації, яка находить ся тепер в стадії приготування до остаточного рішення, що доперва дозріє зі скликанем угорского сойму. Поки що три, а зглядно чотири чинники працює побіч і против себе над підготуванням ситуації.

Першим чинником є правительство, яке на коронній раді в Ішлю повзяло остаточне рішене що до свого дальшого поступованя. Другим чинником є угорська коаліція, яка рішучість правительства в переведеню волі Корони взяла собі за вихідну точку до нової борби за переперте волі народу що до угорської команди.

Побіч сих двох супротиволежащих собі чинників бр. Банфі підняв акцію на власну руку, яка зміряє до такого компромісового становиска, щоби з одної сторони дати можливість правительству поробити дальші конспесї на війсково-національнім полю, з другої сторони перевести фюзію ліберального сторонництва з коаліцією і вчинити її приклонною для компромісу з правительством, евентуально спосібною для перенятя керми держави в свої руки.

Бр. Банфі бавив від суботи до понеділка у Відні і відбув конференції з міністром війни, генералом Пітрайхом і шефом секції в габінетовій канцелярії Кенігом. Дневники доносили, що конференції дотичили війскових квестій і що бр. Банфі умів пересвідчити всіх про можливість переведеня своєї війскової програми, яка числить ся з рішучою заявою цісаря в справі язика команди. Банфі запевнив, що хотяй би коаліція его програму відкинула, то мимо сего він найде в соймі знатну більшість. Однак еще не відомо, чи найвищі сфери згодять ся на пропозиції Банфіого.

Посліднім найменше значучим чинником, є всемогуча до недавна ліберальна партія. Она тільки о стілько виходить в рахунок, о скільки розпадаючи ся сама в собі може причинити ся до скріплення одного з двох попередних чинників: опозиційної коаліції, або будучого сторонництва компромісу Банфіого. Про сей процес

розкладаня ліберального сторонництва телеграфують з Будапешту під вчерашню датою.

Нині перед полуднем т. з. група 23 членів ліберального сторонництва відбула конференцію в готелю „Панонія“, в якій взяло уділ 14 членів групи. Ухвалено предложити нинішнім полудневим зборам нового ліберального сторонництва три внесеня. У внесеню посла Іссекуца містить ся жадане, щоби монарх, згідно з бажанями народа зробив ужиток з конституційних королівських прав і запровадив в армії угорський язик яко ціху народного війска. Се внесенє, яке має на цілі уможливити сецесионістам остати ся в сторонництві, відкинено. Внесенє Данєля жадає цілковитої реорганізації ліберального сторонництва, яке не в силі виповнити своєї задачі. Всі присутні члени підписали аркуш, обовязуючий ся до солідарности.

Ліберальне сторонництво відбуло по полудни конференцію при уділі 108 членів на 126 вже по відтроченю дисидентів. На початку відчитано письмо членів, зголосивших своє виступленє. Відтак підпирав пос. Даніель своє внесенє: «О скільки є можливе полагоженє нещасного пересилєня через союз всіх сторонництв, що стоять на засадах з р. 1857, сторонництво є готове, з посвятотою свого самостійного становиска взяти уділ в новім уформованю сторонництв». По довшій дискусії прийнято се внесенє одностайно. Є се отже заповідію евентуального розвязаня сторонництва.

Независимо від того десять членів ліберального сторонництва в письмі до президента тогож сторонництва зголосило своє виступленє з него. Надто перед полуднем відбуло ся засіданє виконуючого комітету ліберального сторонництва в VII. будапештєнськїм окрузі і ухвалено там виступить з краєвого союзу ліберального сторонництва.

НОВИНИ.

— Календар. В чятницю: руско-кат.: Фотія і Анкити м.; римо-кат.: Людвика кор. — В суботу: руско-кат.: Максима, Іполита; римо-кат.: Зефірина папи.

— Дирекція I. гімназії в Станиславові подає до відома інтересованих що слідує:

Силою розпорядженя Его Експелєнції Мініства Віроісповідань і Просьвіти з дня 10. липня с. р. ч. 26.272 зістане отворена в Станиславові з початком року шкільного 1905/6 I. кляса державної гімназії з руским язиком викладовим.

Вписи учеників до I. кляси рускої гімназії в Станиславові відбувати ся будуть в Дирекції польської гімназії в днях 30. і 31. серпня від години 9—12. рано і 3—5. по полудни. Ученики мають явити ся до вписів в товаристві родичів, котрі обовязані будуть зложити лично декларацию, що сини їх мають вступити до рускої гімназії.

Іспит вступний розпічне ся дня 1. вересня о год. 8. рано і буде відбувати ся після обовязуючих приписів в язичі викладовим руским.

Ученики, котрі вже вписали ся і зістали прийняті до польської гімназії в липни с. р., если хотять перейти до рускої гімназії, мусять ся піддати додатковому іспитови з язика руского.

В тій цілі мають зголосити ся до Дирекції польської гімназії в означенім повисше речинци (30. і 31. серпня) предкладаючи заразом згадану декларацию своїх родичів.

Дирекція ц. к. I. гімназії.

В Станиславові дня 20. серпня 1905.

Ф. Терлїковський.

(Інші часописи просить ся повторити се оповіщенє).

— Вписи до „Висшого Музичного Інститута“ у Львові (при улиці Вірменській ч. 2. I. пов.) почнуть ся з днем 1. вересня і тривати муть до 15. вересня включно. Канцелярія Інститута буде приймати елевів що дня між 10. а 12. годиною. Елеви „Висшого Муз. Інститута“ платять при вписі 1 К. На заснованє бібліотеки ново вписані платять 4 К. По 15. вересня відбудуть ся

«Руснаки дитинко!»
«Та якже... ви пани... а Руснаки... е то щось не так?..»

«Руснаки, Руснаки, хлопчино, як ти, як твій тато, твоя мама...»

«Та Руснаки не пани — а пани є прецінь пани?»

Заклопотаний судия не знав, що сказати хлопчині.

Поважно еще раз гласкав хлопчину по голови і шепотів пестливо:

«Руснаки ми, дитинко — Руснаки, хоть і пани...»

II.

На полянці, обрамованій темним валом ліса соснового, за котрим западає огнисте, мов розпалена куля, сонічко, сидить ціле товариство.

Три связишеничі рязи, кілька модних і немодних літних гарнітурів. Кілька ясних легесеньких літних суконь і парасольок, кількоро діточок з невідступними бальонами і обручками.

Пан отець з Поділя похилився над столом, рушив пальцями, з під них озвались солодкі звуки.

Тихо тихесенько — майстер-артист, концертує на цитрі.

Тихо-тихесенько — Інка мала навіть за-

мовкла, стоить вслухана в чудово-солодку музику.

А музик наш рухає легесенько пальцями а з під них плывуть тони слабї, тихесенько, дрожачі.

Звільна звуки пробивають ся наче сонця лучі череа хмари і зачеркують ясне колесо.

Колесо яснїє, ширшає, більшіє, як свитанє ранної зірницї.

І нараз розсунулись хмари.

Філя могутних тонів, викликаних горячою душею удохвленого артиста, плыве могутчо гень, гень, до небес.

Прясний блеск тонів трискає докруги, озолочує всі душі, лїє в них каскаду сьвітла, правди, сили.

І з тих душ очарованих виринула пісня могутча, пісня сильна: «Ще не вмерла Україна, ні слава, ні воля...»

Відгомон несе могутні слова далеко далеко гень у синї ліси-гори.

Артист дрожить.

Не з утоми, а зі зворушеня, з триумфу.

Чує в тій хвили якби містичну струю, що біжить від него до его слухачів очарованих.

Риманів-Здрій 10. VIII. 1905.

кваліфікаційні іспити для цих ново-вписаних елевів, що хотять поступити на вищі роки науки. В «В. Муз. Інституті» можна побирати науку гри на фортепіані і на всяких оркестральних інструментах; науку сольового і хорального співу, гармонії і композиції. Науку уділяють виключно кваліфіковані професори. Оплата шкільна вносить на перших двох роках (за час від 16. вересня до кінця червня) 75 К. В третьому році науки 90 К, в четвертій 120 К, в п'ятій 150 К, в шостій 180 К, в сьомій 210 К в осьмій 240 К. Лише наука сольового співу коштує в першому році 120 К. Факт, що в минулім році (другім елевована «Інститута») було 99 вписаних елевів, з котрих 80 одержало кваліфікацію, свідчить о хороших розвою «Вис. Муз. Інститута». Класифікація елевів відбуває ся що три місяці. Ученики одержують свідоцтва. Наука відбуває ся звичайно в годинах пополудневих, вільних від шкільних занять три чотири тижнево. — У Львові 26. серпня 1905. — *Анатоль Валяним, директор «Вис. Муз. Інститута».*

— **Докторат рільництва.** Цісар надав рільничій академії (Hochschule für Bodenkultur) у Відні з нагопереміни в 4-літню право промовання «докторів академії рільництва» після окремих приписів.

— **Іменованя.** Проф. гімназії в Яслі, Йосиф Ербен іменованій провіз. окружним інспектором шкільним в IX. ранзі для ново-санчівського округа.

— **Товариство „Труд“** приймає учениць до науки крою і шиття суконь під слідуючими умовами: 1) Зголошеня приймає ся тільки в товаристві родичів ало опікунів, котрі на случай принятя учениці підпишуть сі постанови. 2) Оплати з гори а то: вписового 4 К, за науку місячно по 6 К, а за крій 30 К на раз. — По трох місяцях платної науки мають учениці право позістати в робітнях товариства на безплатній практиці через дальших три місяці. 3) В часі тримісячної науки виконують учениці роботи тільки для самих себе, а не для кого иншого і зовсім з свого матеріялу; підчас практики по мисли уст. 2. виконують учениці роботи для товариства «Труд» з матеріялу доставленого їм товариством, коли дирекція набрала того пересвідчення, що учениця може такі роботи виконувати без нараження товариства на страти в матеріялі. 4) По укінченю курсу, мають учениці виказати ся перед дирекцією товариства з поступу в науці, виготовленими роботами, як також вправою в рисунку і крою а на случай вдоволяючого висліді одержать учениці свідоцтво учащаня на курс. 5) Що до поведеня учениці в робітнях, обовязують їх постанови регуляміну для робітень. Що до инших відділів обовязують отсі постанови: I. До відділу торговельного приймає ся учениця на трілітню науку, а то: перший рік на власнім удержаню учениці, в другім році платить товариство на удержаня учениці по 5 К, а в третім по 10 К місячно. Проба треває два місяці. — При тім відділі має бути на третім році науки отворений курс простої бухгалтерії, науки рахунковости, товарознавства, і каліграфії. II. До робітень біла на трілітню науку, а то на услівя: перший рік на власнім удержаню учениці, в другім році платить товариство «Труд» на удержаня учениці по 5, а в третім по 6 К місячно. План науки: Вишивки, коронкарство, гафт білий і машинний, шате біла і рисунки. За науку крою, котра уділювана буде ученицям по укінченю третього року науки платить ся о сівно. З науки рахунковости і каліграфії уділюваної на курей купецкого відділу, можуть користати також учениці відділу шиття біла. III. До робітень суконь приймає ся учениця на трілітню науку на услівях як під II. План науки: рукавові, свідничарки і станичарки. IV. До відділу мод приймає ся учениця на дволітню науку безплатну. — План науки: підшиваня і викінчуваня капелюхів, виготовленя фасонів з дроту і мерлі, подрібні роботи як виконуваня листків, кокард, цвєтів з газу, аксаміту ітп., виробу джетові, чиночки, капузки, театральні ковчирі, боа, і всякі виробу з газу, шате фасонів з соломки, зіставлюваня капелюхів з матерії і самостійне виконуваня цілости робіт моднярських. Від учениці жадає ся укінченя що найменше 13-го року життя і укінченя четвертої класи шкіль народних; з висою шкільною мають першєнство. Зголошеня приймає ся тільки в товаристві родичів або опікунів, причім належить предложити метрику і шкільне свідоцтво. Таксу за впис до корпорации і оплати до каси хорих покривають родичі (опікуни) учениць. — *Дирекція.*

— **Вечерок з танцями в Самборі** устроює дня 3. вересня «Шкільна Поміч» в користь бурси св. Володимира в сали «Рускої Бєсїди». Місцеву і замїсцеву П. Т. Публіку запрошує до численної участі. — *Виділ.*

— **Неправдива вістка.** В ч. 177. нашої часописи, опираючись на устній інформації особи, яка заслугувала на віру, а яка знова дістала ту ін від иншої особи, подали ми вістку про смерть Впр. о. Николая Огоновского, пароха формации в Джурові, святиньського повіту. Тимчасом одержемо запереченя правдивости сеї вістки рівночасно з кількох сторін, що отсим з приємністю подаємо. Желаячи Впр. о. Николаеві Огоновскому довгих літ щасливого життя, перепрошуємо его за заподіяну прикрість, а з тим самим перепрошенєм звертаємо ся також до Впов. его крєвних, свояків і знакомих.

— **3 Чернівцїв** доносять нам: На загальних зборах «Товариства для плеканя української пісні, музики і штуки драматичної в Чернівцях» відбувших ся дня 12. серпня с. р. вибрано виділ, який уконститував ся в слідуючий спосіб: Модест Левицкий, голова, Михайло Коралевич, заступник голови, Александр Садагурский, писар, Казимир Пєтрашук, касєр, Флїмон Калитовский, господар, Омелян Попович і др. Стефан Смалъ-Стокский виділовими; заступники виділу: Ярмолевич Володимир, Бензан Александр. Дальше вибрано комітет контрольний з 3 осіб, а то: Іван Костецкий, др. Михайло Литвинович, Омелян Могильницький. — Цілю товариства є удержуваня музичної школи, о якій концєсію внесено поданє до правительства.

— **3 львівської епархії.** Кан. інституцію на Нєслухів одержав о. Іван Курчаба. — Завідательство в Луці мал. дістав о. Андрей Гавришак. — Сотрудництва одержали оо.: Евст. Барановский в Бережанах і Вас. Гургула в Галичи. — На конкурс розписана парохія Ольховець, бережанського дек., з речинцем до 30. вересня. — Речинець для рукоположеня в прєсвитери назначено на 8. вересня.

— **Ц. к. Дирекция залїзниць державних** повідомляє о розписаню достави на урядженє огріваня парового для нової монтовної машини у Львові. Докладне оголошенє сего знаходить ся в «Газеті Львівській» з дня 22. серпня с. р.

— **Дрібні вїсти.** Військова залога Львова вирушила вчера на манєври в околиці Олеська, Підкамінія і Бродів. — Будова карного заведеня в Дрогобичи вже почала ся і потреває около 4 літ. Будинок у Львові, званий Бригідками, з якого перенесуть вязнів до Дрогобича, буде обернений на поміщенє суду III секції і карного суду з ул. Баторого. Перєрібка Бригідок буде коштувати около пів мільона корон. — Директор почт радник двора Сеферович виїхав зі Львова в урядових сиравах, а его заступає старший радник почтовий, Людвик Пікор. — У Львові появили ся 50-коронові фальсифікати, вироблювані, як здогадують ся, за границєю. — Др. Олесницький купив земску посїлість Ролів в дрогобичькїм повіті на парцеляцію поміж руских селян. — В Косові згоріло оноді в середмістї поверх 20 домів. — В Василєві коло Сокаля отвірає ся з днем 1. вересня нову поchtову складницю. — В Косові помер Теофіль Гарнаевский, директор рахункового департаменту в краєвнм виділі, в 64. році жита. — В Сурохові коло Яроєслава згоріла двірка стодола із збіжжєм. — В Радимні зникнув огонь в нощі на понеділок церкву і кілька инших домів, а між ними жидівську лазню і біжницю.

Всячина.

— **Напад офіцерів на редактора.** В Кошицях на Угорщині лучила ся оноді подія брутального нападу двох офіцерів на редакцію кошицького Нілар-у, при чім ужито шабель і револьверу. Навасніком був підпоручник Борціц, який в товаристві другого підпоручника прийшов до редактора Нілар-у пимстити ся за статю, поміщену в тім дєвнику проти своєї особи. Борціца найбільше обійшло, що в статі не додано перед его назваском слова «пан». В редакції був тоді лише сам начальний редактор Едвард Шереш. Борціц по кількох словах вєтупу ударив редактора в лице, на що той відповів кулаком між очі. Тоді офіцер виняв шаблю і ранив нею Шереша в голову, а Шереш стрілив до него з револьвера, але нецільно. На гук стрілу прибіг до редакції складач Кляйн, один з провідників соціалістичної партії, і горшком з друкарского мазию кинув в голову другого офіцера, що стояв яко німий свідок розбицязького нападу свого товариша. Зачеплений офіцер добув шаблє і пхнув нею Кляйна понизше черева, завдаючи ему смертельну рану. По тім оба офіцери вибігли з редакції, аби вєісти до повозу, яким прибули. Але товпа народу, що зібрала ся на улиці, кинула ся на офіцерів і вслиб не поліція, були би они лихо виїшли. Кляйна відвезено до шпиталя.

— **Катастрофа з самоїздом.** З Черновець доносять, що перебуваючий там на відпустці радник двора при міністерстві рільництва Фридрих Вацль, вибравши ся оноді на прогульку самоїздом свого зятя, в наслідок зудару погіб на місци. Радник Вацль мав під своїм зарядом адміністрацію лісів і доменн державних в Галичині і на Буковині, як також купелєві заведеня Кривицю і Сольку.

— **Дефравдація у висшїм стилю.** В есконтовім банку в Парижі касєр Галєй здефравдував около 4 мільони франків і утік до Америки. Галєй, 35-літній мужчина, мав жінку і 2 дітей а его місячна плата вносила 300 фр. Родина жила середно заможнє, але позадомашнє жите

Галєй коштувало много. Він удержував зносини з ріжними «дамами», а одна з них Согет, розвідка, привела его до руїни. За єї намовою Галєй черпав пригорщами гроші з чужої каси і видавав все на удержаня єї дому. За єї намовою рішив ся вкінци Галєй утічи, заосмотривши карман грубою квотою з каси. План утечі приотовано з рафінованою перебіглюстю. Галєй вислав свою родину на село, а сам взяв на кільканайцять днів відпустку. З поспіхом випродано урядженє дому Согетової, закуплено сукні, білє, харчі і вана і те все ваги 20.000 клг. вивезла Согет до Гавру. Галєй поїхав туда другого дня і обоє під фальшивим назваском баронів де Грандраль замєшкали на кілька днів в першоряднім готелю. Тимчасом дефравдант виняв на 3 місяці в півн.-нім. Ллойдї яхт «Катарина». Квоту найму .5.000 фр. заплатив з гори, згодив капітана і лікаря і виплатив цілий залозї подвійну пенсію за перший тиждєнь, аби здєнати собі у них довіре. Про приотовані вигоди на яхті свідчить обставина, що забрано 4.000 клг. лєду і повні скринї всяких косметиків. Яхт відплив в напрямі полудневої Америки і послїдний раз бачено его в Ляє Пальмас. Францєска поліція розіслала до всіх країв стежні листи за дефравдантом, а такий лист прийшов також до Австрії.

— **Цікава пригода** приключила ся одному Італійцеві, що торгував овочами в Бофало, Н. Й. Дня 4. серпня перед полуднем вбігло до его склепу двох задиханих людей з просьбою, щоби скрив їх де у себе, бо за ними гонить поліція. Показали ему купу золота і банкнотів і обіцяли 3.000 доларів за те, если дасть їм на хвилинку захист. Італієць згодив ся, а яко запорукку, що їх не зрадить, дав їм своїх 900 дол. підчас коли они дали ему на переховок все золото і паперови гроші, які мали при собі. За годину відїздив поїзд, і оба злодії відїхали, подякувавши ушасливленому Італійцеві за гостинність. Якеж страшно було розчарованє лакомого Італійця, коли переконав ся, що золото, яке дістав від них, се не золото, а мосяж, а паперови гроші, се не гроші, а такі простий помальований папір.

— **Енергічні жінки.** В Ризі, в Росії, дня 10. с. м. зібрало ся около 6-ої години вечером поверх 1000 жєнщин і зажадали від властителів реставрацій, щоби сєйчас замикали, грозячи в противнім случаю знищенєм. Мужчини зібрали ся також в значнім числі і старали ся намовити жєнщин, щоби розійшли ся. Жєнщини повитали їх камінєм і мало не знищили найближшої реставрації. Остаточнє жєнщини побідили: розігнали мужчин і приневолити позамикати реставрації. При тій нагоді заявили, що будуть нищити ті публичні льокалі, котрих властителі не будуть їх замикати о 6-тій год. вечером.

— **Податок на нежонатих.** В Аргєнтині наложено на нежонатих мужчин дуже високий податок. Оплата починає ся від 20. року жита і зростає з кожним роком так, що 50-літній холостяк платить 250 К місячно. Від 51. р. сєй податок спадає, а в 70. році вносьєть 50 К місячно, а від 80. року зовсім устає. Податкови підлягають також вдівці, котрі до трєх літ по смерті жінки вдруге не ожєнять ся. Від плачєня податку є вільні ті, що трячи дістали «гарбуза», хорі і убогі.

— **Регулямін палиць.** В Петербурзі вийде небавом поліційна заборона уживаня неприписаних палиць. Палиці не будуть могли бути инші, як лише ті, яких взірєць затвердить поліція. Причину до сєго зарядженя дали послїдої події в Петербурзі, коли робітники ходили улицями зі справдїшними буками або зелїзними штабами в руках.

— **Француз про Українки.** В Парижі вийшла книжка п. з.: «Всі жєнщини» (Toutes les femmes), написана якимсь Amedie-m Vignola. Описуючи Славянок, Амедєй Виньола посвєчєє один розділ українським жєнщинам, ставлячи їх далеко више від Московок. Межи Московкою а Українкою, чи Русєвкою (Ruthene) є вічний контраст півночи і полудня. Підсонє України тепліше, сам край далеко привітливійший. Ум України живійший, більше мрійвий і сєнтиментальний. Висока, струнка, по найбільшій часті брунетка, з чортими очима, широким лицєм, але з тонкими чертами лица. Українка є сильна, бодай на зверх весєла і безжурна. Єї сєстра Московка дорикає Українку за її безпєчність. Українка понад все любить спокій. Вміє оцінити родинні втіхи, а так само вражєня, які відносьєть з краси природи. Будучи з волї судьби більше свобідною, як Московка, вона виходить замуж лише за того, кого собі вибрала. Українські народні піснї величають не мужчину, але красу жєнщин, любов, а також недолю старого, поганого чоловіка, котрого обманює жінка, а він про се на знає. Нема нічого поєтичнійшого і зворушлївійшого від українських пісєнь. Моноді дівчата свівають їх хором на вечерницях, куди приходять веселити ся на свободі. Цвєти, перевязані биндами, або широкі диядеми украшають їх голови. Кілька рядів коралів окуряють їх гарні шиї. Біла вишита сорочка і довга синя або кратчєста юбка обрисовуть їх граціозні форми. Збірня дів-

чат на вечерицях творить чарівну картину, котрій поважні і повільні нації надають сумовитий відтінок. Українки можуть гордити ся своїми формами, але чим ближше до козацких сторін, тим жінчини стають гарнійші і привабливійші. Запорозкі козацькі то справдішні моделі. Що до донських козаків, то вони походять від Москалів і тому їх черти лица, а навіть сама вдача лишила ся така, як у Москалів. — При тій нагоді автор звертає увагу також на Білоросів і замічає, що їх жінчини бідні, їх пісні вказують переважно їх бідолашність, про котру говорять також їх понурі лица, але деспотизм родини не так тяжко давить їх плечі, як у Московок.

Телеграми

з дня 24. серпня.

Варшава. Вчора прийшло ту до кровавої стрічі межі страйкуючими робітниками а зеліничним баталіоном, покликаним до служби. Руху на варшавско-віденській зелізниці не здержувано.

Царгород. Екуменічний патріарх доносить, що оводі виконано замах на митрополита зі Струмниця, але замах не вдався. Архімандрит, котрий товаришив митрополиту, відіс ранн.

Льондон. Daily Mail доносить з Портсмуту, що вигляди заключення мира стять дуже добре. Дописуватель Daily Mail-у твердить, що Япанці задержуть полудневу часть Сахаліну.

Париж. Заносить ся на демонстрацію французкої фльоти перед портами в Марокко. Matin пише, що демонстрація фльоти обмежить ся на Тангер. Франція має заняти один з марокканських кораблів.

Надіслане.

фізикально-диететичка Лічниця Д-ра Маркавського

в Косові (за Коломиєю)

(зел. станція Заболотів або Вижиця)

отворена до кінця жовтня.

Курація овочева і доповняюча по побуті в здровищах. (1—10)

Colosseum в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 16. до 1. вересня 1905.

Нова сензаційна

програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлено. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером, Що п'ятниці High-Life представлено. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвіка ч. 9. З купленим білетом на фотелі, льожі I-рядні крісла можна їхати даром на представлене омнібусами Кольосою, які ждуть коло Віденської Каварні.

Композиції Ярославенка на фортепян

* „ЛЮБОЩІ“ *

вальці по К 1-50,

* I-ший Народний Марш *

по К 1-00

продають ся по всіх книгарнях у Львові і в Перемишлі, в Станиславові у Штавадахера, в Чернівцях у Пардінного, в Самборі у Гайзіга в Тернополі у Комоневського і в Коломиї у Оренштайна.

Товариство взаїмного кредиту

„Джістер“

стоваришене зар. з обмеженою порукою у Львові (Ринок ч. 10)

приймає вкладки до опроче товани на 4 прц. і оплачує за вкладчиків податок рентовий; для ошадження коштів послілки можна присилати гроші чеками Щадниці поштової; вкладати може кождий, навіть і нечлени; на жадане звертає ся вкладку кождого часу, навіть без виповідження (за есконтом).

ПОЗИЧКИ уділяє „Джістер“ своїм членам на 6 прц. снлату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 літ; при 30 ратах 1/2-річних вносить рата амортизаційна (на капітал і відсотки) 5%; до позичок вимагає ся першої гіпотeki або доброї поруки.

На парцеляцію і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до „Джістера“.

Членами можуть бути тільки члени обезпечені в „Джістрі“.

Чистий зиск розділяє ся межі членів яко дивіденди від уділів і на добродійні цілі. — Дотепер уділів „Джістер“ на церкви, бурси, школи і т. д. 31.738 К.

Стан фондів Товар. кредитов. „Джістер“ 31/12 1904

Вкладки:	1,783,673 К.
Уділи членів:	133,117 К.
Ф. резервний і ин.:	26,576 К.
Позички уділені:	1,616,402 К.
Цінні папери:	123,627 К.
Льокації:	169,456 К.
На рах. біжучим:	81,938 К.

Купки **СОКІЛ** можна набувати в „Сокільськїм Базарі“ у Львові і у всіх торговлях вкраю.

Розклад зеліничних поїздів від 1. мая 1905. (Час середно-европейский).

о. год.	Приходять до Львова (головний дворець):	о. год.	Відходять зі Львова (головний дворець):
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:15	до Іцкан, Яс, Потутор, Керезмезе, Чорткова
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуща, Делятина (чер. Коломию 1/2-30% вкл. в нед. і свята), Керезмезе	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Гусятиня.
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:55	до Яворова
7:29	з Лавочного, Пешту, Борислава, Калуща	7:30	до Лавочного, Пешту, Калуща, Борислава
7:50	з Рави рускої, Сокаля	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги.
8:05	з Станиславова, Жидачева	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Освєнцима
8:15	з Самбора, М. Ляборча, Сянока, Хирова	9:00	до Самбора, Хирова, Івонича, Н. Санча.
8:18	з Яворова	9:20	до Іцкан, Калуща, Потутор
8:50	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	10:55	до Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Делятина, Заліщик
10:05	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	11:11	до Белая, Сокаля, Любачева
10:35	з Ряшева, Лавочного, Калуща, Любачева	2:00	посп. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Кошичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятиня
11:45	з Ярослава, Стрия, Борислава	2:40	посп. Іцкан, Потутор, Калуща, Чорткова, Керезмезе
11:55	з Підволочиск, Гусятиня, Кошичинець, Козови	2:50	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча	2:55	до Лавочного, Дрогобича, Калуща
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуща, Заліщик, Кіц	4:10	до Ряшева, Любачева, Хирова
1:50	з Самбора, Ясла, Сянока, Івонича	4:20	до Самбора, Хирова, Сянока
2:30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грималова, Гусятиня, Кошичинець, Козови	5:50	до Коломиї, Жидачева, Керезмезе (1/2-30%)
3:45	з Стрия, Тухля (1/2-30%), Сколього (1/2-30%)	5:58	до Яворова
4:32	з Яворова	6:25	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуща
5:00	з Сокаля, Белая, Любачева	6:35	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги,
5:25	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Освєнцима	7:30	до Рави рускої
5:45	з Іцкан, Жидачова, Калуща, Новоселанці	9:00	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
8:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	10:05	до Перемшля (1/2-30%), Хирова, Івонича
9:10	з Іцкан, Чорткова, Потутор, Керезмезе	10:40	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
9:50	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	10:55	до Самбора, Хирова, Закопаного
9:20	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	11:00	до Кракова, Відня, Вроцлава, Варшави
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Кошичинець, Заліщик, Скали, Іваня пустого, Гусятиня	11:05	до Підволочиск
10:50	з Лавочного, Пешту, Калуща, Борислава,		Іваня п., Скали, Гусятиня, Потутор
12:20	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	11:10	до Стрия, Дрогобича, Борислава
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	12:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги
	на дворець „Підзамоч“	2:51	посп. до Іцкан, Керезмезе (від 1/2-30%), Калуща
7:00	з Підволочиск, Одеси, Бродів	4:15	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берліна, Праги,
2:15	посп. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів,		з двірця „Підзамоч“
5:15	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Заліщик, Потутор, Іваня пустого, Скали, Гусятиня, Грималова	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Гусятиня
	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Кошичинець, Чорткова, Заліщик, Іваня п., Скали, Гусятиня	11:15	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Потутор
10:02		2:13	посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Гусятиня
		9:23	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів

Льокальні поїзди.

Приходять на головний дворець:	Відходять з головного двірця:
з Брухович від 14/5 вкл. 10/9 6:50, 7:50 рано, 9:55 передполуд. (тільки в неділі і римо-кат. свята), 1:45 попол. (тільки в неділі і р.-кат. свята); 3:05, 4:16, 5:00 попол., 7:41, 8:55 вечером.	до Брухович від 14/5 до 10/9 вкл. 5:50 рано, 8:30 рано, (тільки що неділі і свята р.-кат.); 12:30 по пол. (тільки що неділі і свята р.-кат.); 2:10, 3:20 попол., 6:10, 7:30 і 7:55 меч.
з Янова 8:18 рано, 1:15, попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.), 4:32 попол., 8:45 вечером (від 14/5 до 10/9 вкл.) і 9:25 вечером (від 14/5 до 10/9 тільки що неділі і свята).	до Рави рускої 11:15 в ночи кождої неділі.
зі Ширця 10:10 вечер (від 1/6 до 10/9 вкл. в неділі свята).	до Янова 6:55 рано, 9:15 передпол. (від 1/5 до 30/9 вкл.) 1:35 попол. (від 14/5 до 10/9 вкл. в неділі і свята), 3:08 попол. (від 14/5 до 30/9 вкл.) і 5:58 пополудни.
з Любіня 11:52 в ночи (від 14/5 до 10/9 вкл. що неділі і р.-кат. свята).	до Ширця 1:55 попол. (від 1/6 до 10/9 вкл. в неділі і свята), до Любіня вел. 2:15 попол. (14/5 до 10/9 вкл. в нед. і свята)

ЗАМІТКА: Час середно-европейский рїкнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-европейського = 12. год. 36 мн. часу львівського. — Нічні години від 6. вечер до 5:59 рано обведено рамками. — Звичайні білети їзди як і всілякі інші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати в містивім бюрі ц. к. держ. зеліниць, Пасаж Гавсмава ч. 9.

Всілякі
КУПОНИ
вильосовані
цінні папери
виплачує без потручення
провізії або коштів
Контора виміни
ц. к. упр. гал. акц.
БАНКУ
Гіпотечного.

Книгарня Наукового Товариства ім. Шевченки

у Львові (ул. Театральна ч. 1) повідомляє, що має на складі отсі новини: II том „Історії України-Руси“ Грушівського, II вид. брош. 7-50 К, опр. в полотно 8-90 К, опр. в півшкірок 10 К, Лепного „В горах“ гарно оправні по 2 К, „За красою“, альманах в честь Кобилянської, брош. 3 К, опр. 4 К. — При замовленю оправлених книжок просимо подавати, якої краски має бути оправа